

нявамъ онова, что Ми е повелѣлъ Той. Встанете. Да идемъ оттука.“

Бесѣда-та Исусъ Христова съ ученицы-тъ ся продължавала, до гдѣто стигналь Той съ нихъ въ градинѣ-тъ Геосиманскѣ. Тая бесѣда съдържава въ себе тѣй много умирительно и глѣбокопоучително, что то колко пѣти и да ѣхъ четемъ, ный всякога ще найдемъ въ неѣ новѣ хранѣ за ума и за сърдце-то. Неѣ ни е прѣдалъ, по вдохновеніе Святаго Духа, възлюбленный ученикъ Исусъ Христовъ, Св. Іоаннъ Богословъ. Четете въ негово-то Евангеліе главы 14, 15, 16 и 17-тъ.

ГЛАВА LXXIX.

Исусъ Христосъ въ градинѣ-тъ Геосиманскѣ.

Като прѣминаль прѣзъ потокъ Кедронъ, Исусъ Христосъ дошълъ въ село-то, което лежало при полы-тъ на Елеонскѣ-тъ горѣ и което ся наричало Геосиманія. Тамъ наедно съ ученицы-тъ, Той влѣзълъ въ градинѣ-тъ и казалъ имъ: „вы постоите тука, а Азъ щѣ идѣ да ся помолѣхъ. Изъ нихъ Той взелъ со Себе си Петра и двама-та сынове Зеведеовы, Іакова и Іоанна. Като дошълъ въ уединено мѣсто, Спаситель имъ казалъ: „душа-та ми е смертелно наскърбена: постоите тукъ съ Мене, не спете.“—И като отстѣпилъ не много отъ нихъ, паднѣлъ лицемъ на земѣ-тъ и молилъ ся, глаголя: Отче мой! ако е возможно, да мя заmine тая чаша, но не както искамъ Азъ, а както Ты: да бѣде воля Твоя!“

Като ся върнѣлъ до ученицы-тъ, Той ги намѣрилъ, че спятъ, и казалъ Петру: „Симоне, ты спишь? Така ли вы не можехте и единъ часъ да проведете съ мене безъ сънъ! Не спете, молете ся, да не паднете въ искушеніе. Духъ е бодръ, но плѣть немощна.“ Като казалъ това, Той пакъ отишълъ отъ нихъ и пакъ хванѣлъ да ся моли, прѣклонивши